

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119208828
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119208828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej a sudkyne JUDr. Ľubice Bajzovej v právnej veci žalobcu: P., nar. XX.XX.XXXX., bytom C. XXX, XXX XX S., právne zastúpený: JUDr. Peter Žilinčík, advokát, so sídlom Centrum I. 57/132, Dubnica nad Váhom, proti žalovaným: 1/ Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. č. XXX., 2/ R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S.. XXX, žalovaný 2/ právne zastúpený: JUDr. Ján Legerský, advokát, so sídlom Nám. sv. Anny 25, Trenčín, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.06.2020, č. k. 15C/50/2019-44, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil za neplatnú zmluvu o prevode spoluvlastníckych podielov na pozemkov špecifikovaných vo výroku svojho rozhodnutia, a to z dôvodu porušenia predkupného práva spoluvlastníka podľa § 140 Občianskeho zákonníka (OZ).
2. Súd prvej inštancie považoval žalobu za procesne prípustnú podľa § 137 písm. d) CSP. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že napadnutá zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu bola uzatvorená dňa 25.1.2019 medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovaným 2/ ako kupujúcim. Následne bola dňa 8.2.2019 žalovanou 1/ urobená voči žalobcovi ponuka predaja podielu označená ako žiadosť o vyjadrenie k predkupnému právu, v ktorej žalovaná 1/ uviedla, že spoluvlastnícky podiel k pozemkom sa rozhodla prediť za kúpnu cenu 3,835 eur / m² a vyzvala žalobcu, aby sa vyjadril, či si uplatňuje predkupné právo na jej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4/16 k celku na týchto nehnuteľnostiach za kúpnu cenu 15.000,- eur splatnú v deň podpisu kúpnej zmluvy. Žiadala žalobcu podľa § 140 Občianskeho zákonníka, aby jej oznámil svoje stanovisko. V prípade, že neobdrží jeho vyjadrenie, bude mať za to, že predkupné právo na jej spoluvlastnícky podiel si žalobca neuplatňuje. Žalobca reagoval listom datovaným správne dňom 21.02.2019, v ktorom uviedol, že reaguje list zo dňa 08.02.2019 a žalovanej 1/ žalobca oznámil, že si uplatňuje predkupné právo na podiel žalovanej 1/. Po tejto komunikácii bol na základe návrhu na vklad zo dňa 24.06.2019 povolený vklad vlastníckeho práva podľa zmluvy z 25.1.2019. Následne sa žalobca listami zo dňa 12.09.2019 adresovanými žalovaným 1/ a 2/ dovolal relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 25.01.2019 s poukazom na porušenie jeho predkupného práva v zmysle § 140 a 40a Občianskeho zákonníka.
3. Súd prvej inštancie sa za danej skutkovej situácie, kedy došlo k uzavretiu prevodnej zmluvy pred urobením ponuky, zaoberal okamihom porušenia predkupného práva a považoval ho za porušené už okamihom uzavretia zmluvy, bez ohľadu na následne zrealizovanú ponuku, a nie až zápisom vlastníckeho práva podľa zmluvy do KN.

4. Ako ďalší dôvod porušenia predkupného práva považoval súd prvej inštancie to, že ponuka nebola riadne urobená z dôvodov jej formulácie, keďže absentovali presné podmienky vyplatenia ceny a jej výplata bola viazaná na súčinnosť žalovanej 1/, ktorú však žalovaná 1/ neposkytla. Žalobca na ponuku žalovanej 1/ reagoval a v stanovenej lehote písomne prejavil záujem o nadobudnutie ponúkaného spoluvlastníckeho podielu. Pokiaľ aj v zákonom stanovenej lehote dvoch mesiacov nevyplatil žalobca žalovanej 1/ kúpnu cenu, nemôže mu to byť podľa súdu prvej inštancie na ťarchu, pretože ponuka žalovanej 1/ bola formulovaná tak, že z jej strany bola pre zaplatenie kúpnej ceny potrebná súčinnosť, ktorú však neposkytla.

5. Obiter dictum zmienil súd prvej inštancie, že žalovaná 1/ ako predávajúca v konaní uviedla, že ešte skôr ako došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy z 25.01.2019, uzatvorila prvú kúpnu zmluvu s rovnakým predmetom kúpy, kde kúpna cena bola určená iba v sume 1.000,- eur. Táto mala byť následne zrušená a bola podpísaná kúpna zmluva z 25.01.2019 na žiadosť žalovaného 2/ s kúpnu cenou za totožný predmet kúpy, ale už v sume 15.000,- eur. Žalovaná 1/ tvrdila, že túto kúpnu cenu jej žalovaný 2/ nezaplatil a že má titulom kúpnej ceny uhradených iba 1.000- eur. To žalovaný 2/ poprel, keď tvrdil, že jej vyplatil riadne 15.000,- eur. Existenciu tejto prvej kúpnej zmluvy s kúpnu cenou za prevádzané podiely v sume 1.000,- eur však podľa súdu prvej inštancie žalovaný 2/ nespochybnil, keď tento len namietal, že "nevie, prečo sa spomína prvá kúpna zmluva, keď nie je predmetom sporu". Netvrdil však, že by takáto zmluva s takýmto obsahom nebola medzi zmluvnými stranami skôr uzatvorená. Podľa súdu prvej inštancie by uvedené svedčilo o snahe zmluvných strán navýšiť naoko kúpnu cenu pre účely ponukového listu tak, aby táto odradila ostatných podielových spoluvlastníkov od uplatnenia si predkupného práva. Podľa výpovede žalovanej 1/ síce bola ponuka žalovanou 1/ realizovaná žalobcovi listom z 08.02.2019, avšak za tak vysokú kúpnu cenu, o ktorej sama žalovaná 1/ v konaní tvrdila, že za ňu žalovanému 2/ nikdy prevádzané podiely reálne ani nepredala.

6. Napokon sa súd prvej inštancie nestotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, podľa ktorej nemožno vyhovieť žalobe o neplatnosť zmluvy, ak súčasne nie je v žalobnom petite vymedzený synalagmatický vzťah, tj. povinnosť strán vrátiť si vzájomne všetko, čo sa podľa neplatnej zmluvy plnilo, teda splnenie povinnosti vrátiť plnenie jednou zmluvnou stranou proti splneniu povinnosti vrátiť plnenie druhou zmluvnou stranou. V tomto spore sa však podľa súdu prvej inštancie neriešia vzájomné nároky zmluvných strán (žalovaných 1/ a 2/), vzájomne sa voči sebe tieto dve osoby ani ničoho nedomáhajú, a ani nestoja proti sebe ako žalobca a žalovaný. Potreba formulácie žaloby a rozhodnutia v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka preto podľa súdu prvej inštancie nie je v tomto spore daná.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v plnom rozsahu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 2/, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, a to tak vecných ako ani s procesnou prípustnosťou žaloby. K tej uviedol, že osobitným predpisom v zmysle § 137 písm. d) CSP nemôže byť ust. § 40a ani ust. § 34 a nasl. OZ, k čomu odkázal na rozhodnutie tunajšieho odvolacieho súdu.

9. Žalovaný 2/ namietal záver o okamihu porušenia predkupného práva uzavretím zmluvy. Uviedol, že súdom prvej inštancie citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach 4Cdo 37/2007 a 2Cdo 108/2015 posudzovali výsostne otázku začatia plynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku na dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy) z titulu porušenia predkupného práva. Odhliadnuc od toho, právne závery aj k otázke premlčania vyplývajúce z vyššie uvedených rozhodnutí boli následne prekonané. Rovnako je podľa žalovaného 2/ použiteľná česká judikatúra a odborná literatúra, na ktorú odkazoval, pretože pochádza z obdobia dávno pred nadobudnutím účinnosti teraz platného českého občianskeho zákonníka. Zotrval na tom, že uzavretím predmetnej zmluvy pred realizáciou ponuky vôbec nemohlo dôjsť k porušeniu predkupného práva žalobcu, pretože ponuka na uplatnenie tohto predkupného práva bola žalobcovi doručená skôr ako nastali vecnoprávne účinky tejto zmluvy a skôr ako bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva. Podľa žalovaného 2/ zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to ani všeobecného o právnych úkonoch a ani osobitného o predkupnom práve, nevyplýva, že by podielový spoluvlastník, ktorý sa rozhodne predat' svoj spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti, nemohol postupovať

tak, že uzavrie kúpnu zmluvu s treťou osobou a až potom dôjde k ponuke na uplatnenie predkupného práva za kúpnu cenu ponúkanú treťou osobou. Podľa žalovaného 2/, ak by žalobca bol predkupné právo riadne uplatnil, nebol by návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa predmetnej kúpnej zmluvy vôbec podaný a táto zmluva by nenadobudla vecnoprávne účinky. Žalovaná 1/ by potom splnila svoju povinnosť uzavrieť zmluvu so žalobcom a zároveň by vrátila žalovanému 2/ peňažné plnenie prijaté v zmysle predmetnej kúpnej zmluvy. Z uvedeného preto nemožno vyvodzovať záver o porušení predkupného práva žalobcu samotným uzavretím predmetnej zmluvy. Žalovaný 2/ poukázal aj na to, že kúpna zmluva samotným uzavretím nevytvárala objektívne žiadnu právnu prekážku pre dodržanie predkupného práva a prevod spoluvlastníckeho podielu na žalobcu, ak by tento riadne ponúknuté predkupné právo bol riadne uplatnil. Žalovaný 2/ ohľadom uvedenej otázky poukázal na výklad v publikácii autora JUDr. Lukáša Svobodu „Předkupní právo“ vydanej nakladateľstvom C.H. Beck v Prahe v roku 2005 na stranách 67-111. Ďalej k tejto otázke žalovaný 2/ uviedol možné právne riešenia zániku už uzavretej prevodnej zmluvy, ak následne dôjde k využitiu predkupného práva.

10. Žalovaný 2/ namietal aj záver súdu prvej inštancie, že ponuka žalovanej 1/ nebola urobená riadne. Podľa neho musí ponuka obsahovať predmet kúpy, cenu ponúkanú za príslušný spoluvlastnícky podiel treťou osobou a prípadne ďalšie plnenie popri cene, ak je ponúkané treťou osobou, čo nepochybne ponuka žalovanej 1/ obsahovala. Konkrétne platobné podmienky ponuka obsahovať nemusí. Z ponuky na uplatnenie predkupného práva bolo celkom zrejmé, ktorý podielový spoluvlastník ju realizoval, boli na nej uvedené všetky identifikačné údaje vrátane adresy bydliska tohto podielového spoluvlastníka, a teda žiadne ďalšie platobné podmienky nepotreboval žalobca na to, aby mohol predkupné právo riadne uplatniť, pretože výška kúpnej ceny bola v ponuke obsiahnutá, lehota na vyplatenie kúpnej ceny v rámci uplatnenia predkupného práva vyplýva zo zákona a platobným miestom na vyplatenie kúpnej ceny bola žalovaná 1/ bývajúca na adrese uvedenej v ponuke obsiahnutej v ponuke na uplatnenie predkupného práva.

11. K záverom súdu prvej inštancie o existencii skoršej kúpnej zmluvy s cenou 1.000,- eur žalovaný 2/ uviedol, že takýto záver nie je založený na riadnych skutkových zisteniach, ktoré by vyplynuli z riadne vykonaného dokazovania a vychádza len z vyjadrenia žalovanej 1/, ku ktorému sa nemal žalovaný 2/ dôvod akokoľvek bližšie vyjadrovať, keďže existencia akejkoľvek skoršej nerealizovanej zmluvy za akýchkoľvek (aj iných) dojednaných podmienok nemá pre posúdenie predmetu sporu v tomto konaní žiaden právny význam. Postup súdu prvej inštancie, ktorý aj na takýchto neúplných skutkových zisteniach zakladá svoje rozhodnutie vo veci samej, nemožno podľa žalovaného 2/ považovať za správny.

12. Napokon žalovaný 2/ uplatnil ako odvolací dôvod aj názor prezentovaný už v konaní pred súdom prvej inštancie o nevyhnutnosti vymedzenia vzájomnej povinnosti vrátiť si poskytnuté plnenia v žalobnom petite. Namietal záver súdu prvej inštancie, že najskôr musí byť s konečnou platnosťou vyriešená otázka, či skutočne je zmluva neplatná. Podľa žalovaného 2/, ak súd rozhoduje o neplatnosti zmluvy, na základe ktorej si jej účastníci poskytli vzájomné plnenia, malo by byť súčasťou uplatneného nároku aj vrátenie vzájomných plnení z takejto zmluvy. V prípade určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nadobúdateľ (kupujúci) už rozhodnutím súdu stráca vlastnícke právo k nadobudnutému plneniu a zároveň prevodca musí byť zaviazaný vrátiť plnenie (kúpnu cenu), ktorú on od nadobúdateľa prijal. Napadnuté rozhodnutie súdu však podľa žalovaného 2/ zásadne odporuje uvedenému synalagmatickému záväzku na vrátenie vzájomných plnení zo zrušenej alebo neplatnej zmluvy vyplývajúceho z ustanovenia § 457 OZ. Na podporu svojho názoru argumentoval aj rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 17Co 471/2015-884 zo dňa 14.10.2015 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a následne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. Tam mal odvolací súd vysloviť o.i. záver, že ak podľa § 457 OZ vzniká povinnosť vrátiť si vzájomné plnenia, nemôže sa žiaden z účastníkov domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal. Takejto zákonnej konštrukcii musí zodpovedať aj výrok rozsudku, ktorým súd určovacej žalobe vyhovie. V prípade kúpnej zmluvy sú takými vzájomnými a vzájomne podmienenými plneniami zo strany predávajúceho prevod vlastníctva a zo strany kupujúceho zaplatenie kúpnej ceny.

13. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

14. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP.

15. Žalovaný 2/ namietal v prvom rade procesnú neprípustnosť uplatnenej žaloby v zmysle § 137 písm. d) CSP. V tejto otázke je potrebné vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 137/2017 z 21. júna 2018. V ňom najvyšší súd uviedol, že § 34 ods. 2, prvá časť vety pred bodkočiarkou katastrálneho zákona, podľa ktorého ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo o neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou. Z citovaného ustanovenia výslovne vyplýva, že na vyznačenie, resp. obnovenie stavu, aký bol v katastri pred neplatným právnym úkonom, je potrebné rozhodnutie súdu o neplatnosti právneho úkonu. S prihliadnutím na ústavný princíp dôvery v platné právo je podľa najvyššieho súdu takouto jasnou formuláciou zákona bez ďalšieho daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, ak ide o taký právny úkon, na základe ktorého bol v katastri vykonaný zápis a ak na základe rozhodnutia súdu o jeho neplatnosti možno v katastri vyznačiť stav pred týmto právnym úkonom.

16. V tu posudzovanom prípade, je zrejmé, že podľa uvedeného ustanovenia § 34 ods. 2, prvá časť vety pred bodkočiarkou katastrálneho zákona môže žalobca na základe rozhodnutia súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy dosiahnuť vyznačenie stavu pred touto kúpnu zmluvou, teda obnovu vlastníckych pomerov pred napadnutou kúpnu zmluvou. Uvedené ustanovenie katastrálneho zákona je tak práve tým osobitným predpisom, z ktorého vyplýva procesná prípustnosť žalobcom požadovaného určenia neplatnosti kúpnej zmluvy v zmysle § 137 písm. d) CSP. Záver súdu prvej inštancie o procesnej prípustnosti žaloby bol tak vo výsledku správny.

17. Z hľadiska vecného súd prvej inštancie vec správne právne posúdil podľa ust. § 140 OZ a 605 OZ.

18. Podľa § 140 OZ, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe. Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

19. Podľa § 605 OZ, ak nie je dohodnutá doba, dokedy sa má predaj uskutočniť, musí oprávnená osoba vyplatiť hnutelnosť do ôsmich dní, nehnuteľnosť do dvoch mesiacov po ponuke. Ak táto doba uplynie márne, predkupné právo zanikne. Ponuka sa vykoná ohlásením všetkých podmienok; ak ide o nehnuteľnosť, musí byť ponuka písomná.

20. Čo sa týka záveru súdu prvej inštancie, že ponuka prevodu spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti ostatným spoluvlastníkom musí predchádzať samotnému uzavretiu kúpnej zmluvy s treťou osobou, teda aj len obligačnej časti prevodu nehnuteľnosti, s týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje a v zásade sa prikláňa k názoru žalovaného 2/, že samotné uzavretie kúpnej zmluvy na prevod spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti (bez vecnoprávných účinkov) môže predchádzať urobeniu ponuky prevodu voči spoluvlastníkom. Samotná prevodná zmluva uzatvorená s treťou osobou totiž bez ďalšieho skutočne nevytvára žiadnu prekážku pre realizáciu prevodu v prospech spoluvlastníka a tým pre splnenie povinností vyplývajúcich z predkupného práva iného spoluvlastníka. Tento záver odvolacieho súdu však nie je spôsobilý privodiť iné rozhodnutie ako potvrdenie napadnutého rozhodnutia, pretože súd prvej inštancie založil svoje vyhovujúce rozhodnutie na viacerých dôvodoch, z ktorých nasledujúci je sám o sebe bez ďalšieho spôsobilý pre záver o porušení predkupného práva žalobcu.

21. Dôvodom, na ktorom je správne konštatovaný záver o porušení predkupného práva žalobcu a neplatnosti kúpnej zmluvy je, že ponuka, ktorú urobila žalovaná 1/ ako predávajúca nebola vo vzťahu k predaju žalovanému 2/ riadnou ponukou. Ako vyplýva z tretej vety citovaného ust. § 605 OZ, aby bolo možné ponuku považovať za riadnu, musí byť vykonaná ohlásením všetkých podmienok.

22. Podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie ponuka žalovanej 1/ adresovaná žalobcovi obsahovala okrem iného podmienku splatnosti kúpnej ceny v deň podpisu kúpnej zmluvy. Rovnako je zo zistení súdu prvej inštancie zrejmé, že k zaplateniu kúpnej ceny medzi žalovaným 2/ a žalovanou 1/ došlo v deň podpisu kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Tieto skutkové zistenia súdu prvej inštancie neboli v odvolacom konaní spochybnené.

23. Sú správne názory žalovaného 2/, že ponuka žalovanej 1/ dostatočne špecifikovala platobné miesto pre zaplatenie požadovanej kúpnej ceny. Rovnako sa nemýli žalovaný 2/ o možnosti zaplatenia kúpnej ceny zložením do úschovy. V nadväznosti na to tvrdí, že žalobcovi preto nič nebránilo zaplatiť požadovanú kúpnu cenu v zákonom (§ 605 OZ) stanovenej dvojmesačnej lehote, a to bez potreby súčinnosti žalovanej 1/. Sám žalovaný 2/ teda interpretuje obsah ponuky žalovanej 1/ žalobcovi tak, akoby po jej uskutočnení mal žalobca bez ďalšieho do dvoch mesiacov vyplatiť kúpnu cenu. Podmienky kúpy v prospech žalovaného 2/ však v porovnaní s uvedeným viazali ku dňu vyplatenia kúpnej ceny aj podpis kúpnej zmluvy. Pokiaľ by mal teda žalobca vyplácať kúpnu cenu bez ohľadu na podpis kúpnej zmluvy, boli by takéto podmienky predaja nevýhodnejšie ako predaj v prospech žalovaného 2/. Predaj tretej osobe za výhodnejších podmienok ako ohlasovala ponuka spoluvlastníkovi však predstavuje porušenie predkupného práva a z toho vyplývajúcu relatívnu neplatnosť prevodu v prospech tretej osoby. Uvedená argumentácia žalovaného 2/ teda nemohla viesť k zamietnutiu žaloby.

24. Avšak aj výslovný text ponuky zistený súdom prvej inštancie stanovil podmienku splatnosti kúpnej ceny tak, že táto je splatná v deň podpisu kúpnej zmluvy. Ponuka tak jednoznačne časovo spájala zaplatenie ceny a podpis kúpnej zmluvy. Pri podpise kúpnej zmluvy je na rozdiel od platby kúpnej ceny súčinnosť predávajúceho nevyhnutná. Ponuka však nijako nedeklarovala ako bude táto nevyhnutná súčinnosť zo strany predávajúceho (žalovanej 1/) poskytnutá. Súčasne sa mylí žalovaný 2/, že bolo povinnosťou žalobcu uskutočniť kroky smerujúce k podpisu kúpnej zmluvy. Takáto podmienka by opäť musela byť obsahom ponuky, čo nebolo súdom prvej inštancie zistené, ale ani žalovaným 2/ tvrdené. Pokiaľ teda ponuka stanovila podmienku splatnosti kúpnej ceny v deň podpisu kúpnej zmluvy a nijako neupravovala podmienky podpisania kúpnej zmluvy, nebola dostatočne určitá na to, aby po jej uskutočnení bol žalobca bez ďalšieho povinný vyplatiť kúpnu cenu v zmysle ust. § 605 OZ. Záver súdu prvej inštancie, že ponuka žalovanej 1/ zo dňa 08.02.2019 nepredstavovala riadnu ponuku vo vzťahu ku kúpnej zmluve zo dňa 25.01.2019 bol preto správny. Tento záver bez ohľadu na správnosť ďalších vecných dôvodov postačoval sám o sebe pre pozitívne rozhodnutie o žalobe.

25. Čo sa týka námietky nedostatočného dokazovania ohľadom záverov súdu prvej inštancie o existencii skoršej kúpnej zmluvy s cenou 1.000,- eur a jej následného „papierového“ navýšenia na 15.000,- eur, odvolací súd z napadnutého rozhodnutia nevnímal, že by sa jednalo o závery, na ktorých bolo napadnuté rozhodnutie založené, ale skôr nad rámec potrieb odôvodnenia zmienenú okolnosť. Niet preto dôvod sa po právnej stránke v odvolacom konaní uvedeným zaoberať. Tak ako žalovaný 2/ nevidel dôvod sa k uvedenému vyjadrovať pomlčí k uvedenému aj odvolací súd.

26. Neopodstatnene uplatnil napokon žalovaný 2/ ako odvolací dôvod aj názor prezentovaný už v konaní pred súdom prvej inštancie o nevyhnutnosti vymedzenia vzájomnej povinnosti vrátiť si poskytnuté plnenia v žalobnom petite. Súd prvej inštancie správne uviedol, že v tomto spore sa neriešia vzájomné nároky zmluvných strán (žalovaných 1/ a 2/), ale porušenie práva žalobcu ako osoby stojacej mimo zmluvný vzťah žalovaných. Žalovaný 1/a 2/ sa vzájomne voči sebe ani ničoho nedomáhajú, a ani nestoja proti sebe ako žalobca a žalovaný. To je podstata, prečo tu nie je daná potreba formulácie žaloby a rozhodnutia v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 2/ v odvolaní napokon ani tieto kľúčové závery nerozporuje, ale vyzdvihuje čiastkové konštatovanie súdu prvej inštancie, že najskôr musí byť s konečnou platnosťou vyriešená otázka, či skutočne je zmluva neplatná. Tento záver však súd prvej inštancie uviedol v kontexte tejto konkrétnej veci a nie všeobecne na konania, kde nárok zo zrušenej alebo neplatnej zmluvy uplatňuje pre súdom jedna zmluvná strana proti druhej zmluvnej strane. V takých konaniach, a to aj o určovacích žalobách, platí potreba formulácie petitu zodpovedajúceho ust. § 457 OZ a plne sú aplikovateľné závery žalobcom 2/ odkazovaného rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 17Co 471/2015 zo dňa 14.10.2015. Je však zrejme, že v tomto konaní sa jedná o odlišnú situáciu.

27. Vzhľadom na uvedené bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne a odvolací súd ho preto potvrdil. Vráťane rozhodnutia o trovách zodpovedajúceho plnému úspechu žalobcu vo veci.

28. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).